

Warszawa, dnia 14 grudnia 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 1156/21

1.

2.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3.Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:SSO Michał Bukiewicz

protokolant: p. o. protokolanta sądowego Weronika Zych

4.przy udziale prokuratora Jerzego Kopcia

po rozpoznaniu dnia 14 grudnia 2021 r.

5.sprawy R. G., syna W. i S., ur. (...) w W.

6.oskarżonego o przestępstwo z art. art. 278 § 1 kk

7.oraz I. K., syna A. i Z., ur. (...) w W.

8.oskarżonego o przestępstwo z art. art. 278 § 1 kk

9.na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

10.od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

11.z dnia 7 lipca 2021 r. sygn. akt V K 932/18

13.zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżyciela posiłkowego (...) spółka z o. o. z siedzibą w K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 40 złotych tytułem częściowego zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze; pozostałe koszty sądowe za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1156/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 7 lipca 2021 roku, sygn. akt V K 932/18</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	
<p>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	I. K.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 592
2.1.1.2.	I. K.	Niekaralność oskarżonego	Aktualna Karta Karna	k. 594
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane.		

		Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.2	Aktualna Karna Karta	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

3.1.	Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez niewskazanie w wydanym wyroku terminu oraz sposobu wykonania zasądzonego obowiązku naprawienia szkody.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Niezasadnie podnosi skarżący, że Sąd Rejonowy, orzekając wobec I. K. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 5.000 złotych, nie wskazał terminu wykonania tego zobowiązania.</p> <p>Brak wskazania terminu w żaden sposób nie narusza praw pokrzywdzonego do dochodzenia należności. Oczywistym jest, że obowiązek naprawienia szkody orzeczony wyrokiem sądu materializuje się w tym wypadku z chwilą</p>				

<p>uprawomocnienia wyroku i od tej chwili oskarżony zobowiązany jest do bezzwłocznego jego wykonania. Uchylenie się od tego skutkuje tym, iż pokrzywdzony może dochodzić zasądzonej należności w drodze egzekucji po zaopatrzeniu tytułu w klauzulę wykonalności a sąd może także podjąć warunkowo umorzone postępowanie wobec naruszenia warunków środka probacyjnego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wołominie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Nie zachodzą jakiegokolwiek przyczyny do uchylenia wyroku i przekazania sprawy sądowi rejonowemu do ponownego</p>			

rozpoznania, o co w związku z przedstawionymi zarzutami wnosił skarżący.				
Lp.	Zarzut			
3.2.	<p>Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, polegająca na dowolnej, nie zaś swobodnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, poprzez wyprowadzenie błędnych wniosków co do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez I. K., czego skutkiem był błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na nieprawidłowym uznaniu, że przesłanki zastosowania warunkowego umorzenia postępowania wobec ww. oskarżonego zostały zrealizowane.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo				

zasadny albo niezasadny		
<p>Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego.</p> <p>Poczynione przez sąd I instancji ustalenia faktyczne w przedmiocie zrealizowania przez I. K. przesłanek stosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne. Zarzut obrazy przepisów postępowania, skutkującej błędem w ustaleniach faktycznych, jest zatem w ocenie Sądu Okręgowego chybiony.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że I. K. dopuścił się zarzucanego mu czynu. Wbrew jednak twierdzeniom podnoszonym przez skarżącego, stopień jego winy oraz społeczna</p>		

szkodliwość jego zachowania nie są w ocenie Sądu Okręgowego znaczne. Zauważyć należy przede wszystkim, że I. K. popełnił przestępstwo kradzieży, działając wspólnie i w porozumieniu z R. G.. Obaj oskarżeni byli w pełni świadomi znaczenia swojego zachowania i wykonywali z góry powzięty zamiar, a uzyskanymi pieniędzmi dzielili się po połowie. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego jednakże zarzuca Sądowi Rejonowemu błędne uznanie, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne wyłącznie w odniesieniu do jednego ze współoskarżonych, mianowicie do I. K.. Skarżący podaje przy tym argumenty takie, jak fakt, że kradzież „nie była jednorazowym czynem, lecz złożonym planem realizowanym przez oskarżonego”, doszło do naruszenia wizerunku przedsiębiorstwa, przestępstwo popełnione zostało

przez pracowników przeciwko pracodawcy, a także, że wysokość doznanej przez pokrzywdzonego szkody była duża. Powyższe twierdzenia dotyczą w takim samym stopniu obu współoskarżonych, a zatem odniesienie ich przez skarżącego wyłącznie do I. K., przy jednoczesnym uznaniu, że w stosunku do R. G. nie determinują one znacznego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, jest bezpodstawne i niekonsekwentne. Skoro zatem pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego różnicuje sytuację prawną współoskarżonych, uznając warunkowe umorzenie postępowania tylko wobec jednego z nich, to zwrócić uwagę należy przede wszystkim na to, jakie, zdaniem skarżącego, występują w przedmiotowej sprawie różnice pomiędzy R. G. a I. K., które uzasadniać mają ich odmienne potraktowanie. Główną taką różnicą, na którą zwraca uwagę skarżący,

ma być fakt zawarcia ugody z oskarżycielem posiłkowym wyłącznie przez R. G., podczas gdy I. K. odmówił jej zawarcia. Sąd Okręgowy podziela w tej kwestii stanowisko Sądu Rejonowego, że podstawą do różnicowania sytuacji prawnej współoskarżonych nie może być to, że jeden z nich zawarł z pokrzywdzonym ugode, a drugi nie. Zauważyć należy tu przede wszystkim, że ustalenia pokrzywdzonego, dotyczące całkowitego rozmiaru wyrządzonej szkody, są gołosłowne, nieoparte wystarczającymi dowodami. Ponadto, zdecydowana większość skradzionych przedmiotów została zwrócona, a wywody dotyczące utraty przez nie swojej wartości także nie zostały podparte żadnymi konkretnymi, udokumentowanymi wyliczeniami. Akcentowanie takich okoliczności w środku odwoławczym bez wykazania

inicjatywy dowodowej na etapie rozpoznawania sprawy przez sąd I instancji nie może być uznane za skuteczne. Nie może stanowić dla I. K. okoliczności obciążającej to, że nie zawarł ugody z oskarżycielem posiłkowym na oczekiwanych przez niego warunkach, podobnie jak drugi z oskarżonych, zgodnie z którą musiałby uiścić na rzecz pokrzywdzonego żadaną kwotę pieniężną tytułem odszkodowania. Podkreślić należy także, że skarżący nie kwestionował ustaleń faktycznych sądu co do ilości, rodzaju przedmiotów zaboru oraz zakresu ilościowego i stanu odzyskanego mienia. Sąd Rejonowy, w ocenie Sądu Okręgowego, prawidłowo zasądził od oskarżonego na podstawie art. 67 § 3 k.k. obowiązek naprawienia szkody w wysokości niższej niż ta o którą wnioskował na rozprawie w sądzie I instancji oskarżyciel posiłkowy lub ta o jakiej mowa w apelacji, gdyż

było to zgodne z
dokonanymi
prawidłowo w tak
ukształtowanym
materiale
dowodowym
ustaleniami
faktycznymi, w tym
co do wartości
poszczególnych
składników
majątkowych tak
odzyskanych jak
i nie. Skoro
zatem ustalenia
Sądu Rejonowego
dotyczące wysokości
zasądanego
odszkodowania są
prawidłowe, to tym
bardziej nie może
stanowić
okoliczności
obciążającej I. K.
fakt, że nie przystał
on na ugodę i
naprawienie szkody
w wysokości, którą
pokrzywdzony podał
w sposób dowolny,
niczym nieoparty i
nieudokumentowany.
W kontekście
przedstawionych
wyżej okoliczności,
apelacja
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego nie
może być skuteczna,
gdyż prowadziłaby
do jawnie
niesprawiedliwego
ostatecznego
orzeczenia,
bezzasadnie
różnicującego
odpowiedzialność
obydwu sprawców.

Pozostałe różnice występujące pomiędzy współoskarżonymi, takie jak między innymi różny zakres zadań przypadających im w ramach dopuszczania się przestępstwa kradzieży, czy też to, że okazali oni skruchę na innym etapie postępowania, nie są w ocenie Sądu Okręgowego wystarczające do uznania, że właściwe jest dokonywanie odmiennej oceny postaw R. G. i I. K. w sposób tak doniosły, że dopuszczający warunkowe umorzenie postępowania karnego wyłącznie wobec jednego z nich, przy jednoczesnej odmowie skorzystania z dobrodziejstwa tej instytucji wobec drugiego. Jeszcze raz należy zatem stwierdzić, że ustalenia i rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zasługuje na pełną aprobatę, jako oparte na właściwej ocenie dowodów i logicznym

wyprowadzeniu wniosków.			
Wniosek			
Uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wołominie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego należy uznać za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.3.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść wyroku, polegający na ustaleniu i zasądzeniu wobec I. K., tytułem obowiązku naprawienia szkody, kwoty niższej niż rzeczywiście należna pokrzywdzonemu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w prawidłowy sposób ustalił wysokość kwoty należnej od oskarżonego I. K. na rzecz pokrzywdzonego tytułem obowiązku naprawienia szkody. Wartość jedyne go przedmiotu skradzionego przez I. K., który nie został zabezpieczony, zwrócony bądź co do którego nie orzeczono o zwrocie, ustalona została, za wartościami podanymi przez oskarżyciela posiłkowego, na kwotę 10.086 złotych. Jako że oskarżone były dwie osoby, Sąd Rejonowy zasądził od I. K. połowę powyższej kwoty, a więc, w przybliżeniu, 5.000 złotych. Raz jeszcze podkreślić należy, że podnoszone w apelacji twierdzenia dotyczące rzekomej rzeczywistej szkody poniesionej przez pokrzywdzonego, uwzględniające</p>		

utrata przez
odzyskane
przedmioty swojej
wartości rynkowej
oraz wliczające
wysokość obowiązku
naprawienia szkody,
uznać należy za
gołosłowne. Nadto
oskarżyciel
posiłkowy zdaje się
nie zauważać, że to
R. G. przypisano
kradzież pozostałych
ruchomości o
wartości 12 740,
34 zł a zatem nie
ma żadnych podstaw
by to oskarżony
I. K. miał ponosić
odpowiedzialność
odszkodowawczą w
tym zakresie. Jeżeli
pokrzywdzony
uważa, że
wyrządzona mu
szkoda jest wyższa
od zasądanego
odszkodowania,
powinien to
udowodnić a co
nie nastąpiło. Sąd
Rejonowy słusznie
zasądził od
oskarżonego kwotę
5.000 złotych,
bowiem jej wysokość
nie budzi
wątpliwości i
znajduje
potwierdzenie w
okolicznościach
niniejszej sprawy.
Rację ma zatem Sąd
Rejonowy,
stwierdzając w
uzasadnieniu
swojego wyroku, że
jeżeli pokrzywdzony
domaga się wyższej

<p>kwoty odszkodowania, powinien wystąpić na drogę postępowania cywilnego i tam w rygorach stosownego postępowania dowodowego wykazać, że rzeczywiście poniósł szkodę w wysokości przez niego podawanej. Przywołać należy tu art. 415 § 1 k.p.k., zgodnie z którym jeżeli orzeczony obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę albo nawiązka orzeczona na rzecz pokrzywdzonego nie pokrywają całej szkody lub nie stanowią pełnego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, pokrzywdzony może dochodzić dodatkowych roszczeń w postępowaniu cywilnym.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Rejonowemu w Wołominie.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należy za niezasadny.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia		

7 lipca 2021 roku, sygn. akt V K 932/18		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Podniesiona w apelacji argumentacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie mogła podważyć słusznych i prawidłowo uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, wniosek skarżącego o uchylenie wyroku oraz przekazanie sprawy I. K. Sądowi Rejonowemu w Wołominie do ponownego rozpoznania nie został uwzględniony, a wyrok utrzymano w mocy.</p>		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiężle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu		

pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania			

<p>prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>Sąd Okręgowy zasądził od oskarżyciela posiłkowego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 złoty tytułem opłaty. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego wniesionego przez oskarżyciela posiłkowego albo prywatnego sąd wymierza za postępowanie odwoławcze opłatę w wysokości od 60 zł do 240 zł.</p>	

Sąd Okręgowy
zasądził także od
oskarżyciela
posiłkowego na
rzecz Skarbu
Państwa kwotę 40
złoty tytułem
częściowego zwrotu
wydatków za
postępowanie
odwoławcze,
pozostałymi
kosztami sądowymi
za postępowanie
odwoławcze
obciążając Skarb
Państwa. Zgodnie
bowiem z art. 636
§ 2 k.p.k., w razie
nieuwzględnienia
środków
odwoławczych
wniesionych przez
co najmniej dwa
uprawnione
podmioty, stosuje
się odpowiednio art.
633 k.p.k., który
to przepis stanowi
z kolei, że w
przypadku podziału
ponoszenia kosztów
procesu na kilka
podmiotów, sąd
zasądza od każdego
z nich według zasad
słuszności, mając
w szczególności na
względzie koszty
związane ze sprawą
każdego z nich.
Na kwotę składa
się połowa opłat
za informację z
Krajowego Rejestru
Karnego - 30
zł i połowa

	kwoty ryczałtu za doręczenia – 10 zł.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------